

משנה - יומא

פרק ג - משנה ז

בשחר הִיהָ לֹבֵשׁ פְּלוּסִין שֶׁל שְׁנַיִם עֶשֶׂר מָנָה, וּבֵין הָעֶרְבִים הַנִּדְּוִין שֶׁל שְׁמֹנֶה מֵאוֹת זֹז, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים אֹמְרִים, בְּשַׁחַר {טו} הִיהָ לֹבֵשׁ שֶׁל שְׁמֹנֶה עֶשֶׂר מָנָה, וּבֵין הָעֶרְבִים שֶׁל שְׁנַיִם עֶשֶׂר מָנָה, הַכֹּל שְׁלֹשִׁים מָנָה. אֵלּוּ מִשָּׁל צְבוּר. וְאִם רָצָה לְהוֹסִיף, מוֹסִיף מִשָּׁלוֹ:

פרק ג - משנה ח

בָּא לוֹ אֶצֶל פָּרוֹ {טז}, וּפְרוֹ הִיהָ עוֹמֵד בֵּין הָאוּלָם וְלִמְזַבַּח, רֹאשׁוֹ לְדָרוֹם וּפְנָיו לְמַעְרָב, וְהִפְהֵן עוֹמֵד בְּמִזְרַח וּפְנָיו לְמַעְרָב, וְסוּמָה שְׁתֵּי יָדָיו עָלָיו וּמִתְנַדֶּה {יז}. וְכֵן הִיהָ אוֹמֵר, אֲנִי הַשֵּׁם {יח} הַשֵּׁם {יט}, עוֹיְתִי פִּשְׁעוֹתֵי חֲטָאתֵי לְפָנֶיךָ אָנִי וּבֵיתִי. אֲנִי הַשֵּׁם, כִּפָּר נָא לְעֹנוֹת וְלִפְשָׁעִים וְלִחֲטָאִים, שְׁעוֹיְתִי וְשִׁפְשָׁעוֹתֵי וְשִׁחֲטָאתֵי לְפָנֶיךָ אָנִי וּבֵיתִי, כִּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ (ויקרא טז), כִּי בִיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חֲטָאתֵיכֶם לְפָנָי יי תְּטַהֲרוּ. וְהֵן עוֹנִין אַחֲרָיו, בְּרוּךְ {כ} שֵׁם כְּבוֹד מְלִכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: